

ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ

Η Κοινωνία αντιδρά και διεκδικεί

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΘΕΣΕΩΝ

Εισαγωγή

Οι μισθοσυντήρητοι, οι αγρότες, οι μικρομεσαίοι, οι άνεργοι, οι συνταξιούχοι, οι νέοι και οι νέες, οι φοιτητές και οι μαθητές, οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, ολόκληρος ο κυπριακός λαός περνά αυτή την περίοδο μια σκληρή δοκιμασία.

Οι δυσμενείς επιπτώσεις της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, οι αποφάσεις του Eurogroup οι οποίες οδήγησαν στην καταστροφή του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος και στη βίαιη συρρίκνωση της πραγματικής οικονομίας της χώρας μας, η σκληρή λιτότητα που επιβλήθηκε στην Κυπριακή κοινωνία μέσα από το μνημόνιο, η απουσία έγκαιρης και ουσιαστικής κοινωνικής διαβούλευσης, είναι δυστυχώς τα στοιχεία που καθορίζουν σήμερα την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας μας.

Η ανεργία καλπάζει, οι συνταξιούχοι υποφέρουν από τη συρρίκνωση των εισοδημάτων τους, οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες όπως οι πολύτεκνοι, οι τρίτεκνοι, οι φοιτητές, οι ανάπηροι, κινδυνεύουν με φτώχεια, αφού ολόένα και περισσότερο περιορίζονται οι κοινωνικές παροχές.

Οι Ημικρατικοί Οργανισμοί, και ιδιαίτερα οι τρεις κερδοφόροι, στρατηγικής σημασίας Οργανισμοί κοινής ωφέλειας, στις τηλεπικοινωνίες, στον ηλεκτρισμό και τα λιμάνια, οδηγούνται σε ιδιωτικοποίηση που θυμίζει ξεπούλημα. Οι ιδιωτικοποιήσεις επιβάλλονται μονομερώς και χωρίς ουσιαστικά επιχειρήματα.

Η πολιτική λιτότητας συνεχίζεται και μέσα από τον προϋπολογισμό για το 2015.

Αυτή η συνταγή είναι αδιέξοδη. Χωρίς έργα, χωρίς επενδύσεις, χωρίς δυνατότητα των ανθρώπων για ένα υποφερτό βιοτικό επίπεδο, όχι μόνο ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει, αλλά θα έχουμε σίγουρη ανατροφοδότηση του γνωστού φαύλου κύκλου, με περαιτέρω ύφεση, περαιτέρω μείωση των εσόδων του κράτους, περαιτέρω μείωση της κατανάλωσης, νέα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και διαδικασίες εκποιήσεων.

Η πλατφόρμα Συνδικαλιστικών και κοινωνικών οργανώσεων "Η κοινωνία αντιδρά και διεκδικεί" έχει δημιουργηθεί εδώ και ένα περίπου χρόνο. Στο σύντομο αυτό χρονικό διάστημα έκανε αρκετές και σημαντικές κινητοποιήσεις και παρεμβάσεις.

Μέσα από το φόρουμ που πραγματοποιούμε στις 16 Δεκεμβρίου, θα κάνουμε το επόμενο, σημαντικό βήμα. Να διαμορφώσουμε από κοινού, το δικό μας μνημόνιο. Να συναποφασίσουμε το δικό μας κοινό πλαίσιο θέσεων και αιτούμενων. Να αφουγκραστούμε τους προβληματισμούς της κοινωνίας και να διαμορφώσουμε προτάσεις και διεκδικήσεις που να καλύπτουν όσα σήμερα οι εργαζόμενοι και η κοινωνία βιώνουν.

Στεκόμαστε σε αυτά που ενώνουν, σε συγκλίσεις στα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν τους εργαζόμενους και την κοινωνία, αφού η κάθε οργάνωση που συμμετέχει διατηρεί την αυτονομία και την φυσιογνωμία της. Στόχος είναι να αγκαλιαστεί και από άλλες οργανώσεις που θα υιοθετήσουν το παρόν κείμενο.

Ανεργία

Η ανεργία είναι η πιο σκληρή έκφραση της κρίσης και το σοβαρότερο κοινωνικό πρόβλημα το οποίο οδηγεί δεκάδες χιλιάδες οικογένειες και νοικοκυριά, σε απελπισία και σε απόγνωση. Ιδιαίτερα ανησυχητικός είναι ο αριθμός των μακροχρόνια ανέργων και των ανέργων νέων.

Αναδεικνύεται έντονη και άμεση αναγκη στρατηγικής και ολοκληρωμένου σχεδιασμού από πλευράς κυβέρνησης για μέτρα που να προωθούν την ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Είναι φανερό ότι οι ελπίδες για αντιμετώπιση της έχουν επενδυθεί στη βίαιη μείωση των μισθών. Καμιά νέα θέση εργασίας δεν δημιουργείται. Η Κυβέρνηση επιμένει μόνο σε προγράμματα των 500 ευρώ το μήνα. Αντί να λύσει το πρόβλημα, τελικά εφοδιάζονται οι εργοδότες με φτηνό εργατικό δυναμικό, πιέζοντας περισσότερο το επίπεδο των μισθών

Το κράτος χρειάζεται να διαδραματίσει ένα διαφορετικό ρόλο στην διαδικασία της ανάπτυξης για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για νέες θέσεις εργασίας, ώστε ανακοπεί και να αντιστραφεί η σημερινή πορεία. Οφείλει να αξιοποιήσει τον κρατικό προϋπολογισμό και τα διαρθρωτικά ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανάπτυξη πρέπει να επανέλθει και να συνδεθεί πρακτικά και μεθοδικά με την μεγιστοποίηση της δημιουργίας νέων και αξιοπρεπών θέσεων εργασίας.

Χρειάζεται επαναπροσανατολισμός της πολιτικής και των σχεδίων που προωθεί η κυβέρνηση για την ανεργία. Αξιοποίηση πόρων στην κατεύθυνση στήριξης της ανάπτυξης, της έρευνας και της καινοτομίας με ταυτόχρονη δημιουργία σταθερών και ποιοτικών θέσεων εργασίας. Έμφαση θα πρέπει να δοθεί στην έρευνα και την καινοτομία, στο περιβάλλον και τις ανανεώσιμες μορφές ενέργειας, στην παιδεία, στην υγεία, στηρίζοντας ταυτόχρονα τον τουρισμό και αναδεικνύοντας τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της Κύπρου σε εξειδικευμένους τομείς της βιομηχανικής και γεωργική παραγωγής.

Ένας νέος εθνικός προγραμματισμός για την αντιμετώπιση της ανεργίας πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την αξιοποίηση του κοινωνικού τομέα της οικονομίας, όπως είναι το κράτος, οι ημικρατικοί οργανισμοί, η τοπική αυτοδιοίκηση κτλ.

Η προτεραιότητα υλοποίησης έργων και επενδύσεων σε αυτό τον τομέα θα πρέπει να επαναξιολογηθεί και να τεθεί το θέμα της δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας, έστω και προσωρινά, σε πρώτη γραμμή. Το κράτος θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες για κοινωνικούς συνεταιρισμούς και συμπράξεις στο πλαίσιο του ευρύτερου δημόσιου τομέα για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας σε τομείς καινοτομίας και πράσινης ανάπτυξης.

Ταυτόχρονα είναι επιτακτική ανάγκη για αύξηση της περιόδου καταβολής ανεργιακού επιδόματος και πρόσθετων μέτρων κοινωνικής στήριξης των μακροχρόνια ανέργων, λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη το γεγονός ότι ο αριθμός τους αυξάνεται συνεχώς ενώ το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα όπως εφαρμόζεται καλύπτει μόνο ένα μικρό ποσοστό των μακροχρόνια ανέργων

Εργασιακές Σχέσεις (συλλογικές συμβάσεις, εκμετάλλευση φθηνής εργατικής δύναμης)

Οι πολιτικές της Τρόικα όπως εκφράζονται μέσα από το μνημόνιο και όπως εφαρμόζονται έχουν υποσκάψει το επίπεδο του κοινωνικού διαλόγου και τις εργασιακές σχέσεις.

Αποφασίζονται και εξαγγέλλονται μονομερείς αποφάσεις για αλλαγές σε όρους απασχόλησης και σε ωφελήματα των εργαζομένων στο δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Χρησιμοποιείται εκτεταμένα η μέθοδος της αγοράς υπηρεσιών και της αυτοεργοδότησης για κάλυψη αναγκών στους νευραλγικούς τομείς της υγείας και της παιδείας. Εξαγγέλλονται αλλαγές στην διάρθρωση του δημόσιου τομέα χωρίς τον αναγκαίο διάλογο. Στον ιδιωτικό τομέα οι συμφωνημένες συλλογικές συμβάσεις παραβιάζονται συστηματικά από μια μεγάλη μερίδα των εργοδοτών. Ο φόβος, η ανασφάλεια, η αγωνία που βιώνουν καθημερινά οι εργαζόμενοι για να μην χάσουν τη δουλειά τους και οι άνεργοι για να βρουν μια

δουλειά γίνεται αντικείμενο άγριας εκμετάλλευσης από τους εργοδότες προωθώντας την φθηνή εργασία χωρίς στοιχειώδη δικαιώματα και κατοχύρωση.

Οι Συνδικαλιστικές Οργανώσεις και οι Εργαζόμενοι, απέδειξαν την υπευθυνότητά τους διαχρονικά απέναντι στην Πολιτεία και το Κοινωνικό Σύνολο. Στην παρούσα, πολύ δύσκολη περίοδο, αναγνωρίζοντας πως το Κράτος βρίσκεται σε δεινή θέση, μέσα από συνετή συμπεριφορά, δέχτηκαν σχεδόν αδιαμαρτύρητα τις έκτακτες εισφορές και τις μειώσεις των απολαβών τους, ώστε να βοηθήσουν το Κράτος και τη Κοινωνία να αντεπεξέλθει. Το μόνο που ζητούσαν ήταν ο διάλογος. Αντί αυτού το Συνδικαλιστικό Κίνημα έτυχε μιας, χωρίς προηγούμενο, περιφρόνησης και απαξίωσης, γεγονός που συνέτεινε ώστε να ενταθεί ακόμη περισσότερο το αίσθημα της αβεβαιότητας, της κατάρρευσης της τριμερούς συνεργασίας και του θεσμοθετημένου Κοινωνικού διαλόγου.

Οι συλλογικές συμβάσεις, ο θεσμοθετημένος κοινωνικός διάλογος, τίθενται σε σοβαρό κίνδυνο. Η κυβέρνηση οφείλει να πάρει μέτρα για να ανατρέψει αυτό το αρνητικό κλίμα σε βάρος των εργαζομένων.

Απαιτούμε σεβασμό από την κυβέρνηση του κοινωνικού διαλόγου. Οι οποιοσδήποτε αλλαγές στο εργασιακό καθεστώς πρέπει να είναι συμφωνημένες και να είναι αποτέλεσμα διαλόγου στα θεσμοθετημένα σώματα διαλόγου.

Καλούμε την κυβέρνηση, την πολιτεία γενικότερα να αναλάβει δράση για προστασία των εργαζομένων. Απαιτούμε τη θέσπιση πλαισίου βασικών όρων απασχόλησης, που να διασφαλίζουν αξιοπρέπεια και βασικά εργασιακά δικαιώματα στο κάθε πολίτη. Απαιτούμε μέτρα και μηχανισμούς που να διασφαλίζουν ότι οι συμφωνημένες συλλογικές συμβάσεις εφαρμόζονται από όλους.

Οι εργαζόμενοι απαιτούν και διεκδικούν αξιοπρέπεια στην εργασία, διασφάλιση των δικαιωμάτων τους, αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής, ποιότητα ζωής.

A. Κοινωνικό Κράτος

Υγεία (Γε.Σ.Υ.) - Διεκδικούμε εφαρμογή του Γενικού Σχεδίου Υγείας (ΓεΣΥ) με κοινωνικό χαρακτήρα, φιλοσοφία και συμμετοχή

Οι παρακάτω βασικές αρχές πρέπει να χαρακτηρίζουν το ΓεΣΥ και που υιοθετήθηκαν από την Βουλή και στην πορεία του χρόνου επιβεβαιώθηκαν και έγιναν αποδεκτές από το σύνολο των κοινωνικών εταίρων είναι:

1. Η εφαρμογή του ΓεΣΥ να παρέχει υψηλού επιπέδου ποιοτική περίθαλψη στον κυπριακό λαό, και κύρια σε αυτούς που δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να την εξασφαλίσουν με άλλους τρόπους, καθώς και τη δυνατότητα ισότιμης πρόσβασης όλων των πολιτών σε αυτό
2. Η διασφάλιση ότι η εφαρμογή του ΓεΣΥ θα παραμείνει μακριά από κομματικές ή άλλες σκοπιμότητες καθώς και οικονομικά συμφέροντα και να αποκλεισθούν παρεμβάσεις οι οποίες θα παρεμποδίσουν την ομαλή και εύρυθμη εφαρμογή και λειτουργία-του
3. Η εφαρμογή του να διέπεται από διαφάνεια, σωστό εποπτικό έλεγχο και χρηστή οικονομική διαχείριση.

Η Πλατφόρμα έχει ξεκάθαρη άποψη και απαιτεί τα ακόλουθα αναφορικά με το ΓεΣΥ:

1. Η ευθύνη εφαρμογής του ΓεΣΥ να παραμείνει στον Οργανισμό Ασφάλισης Υγείας (ΟΑΥ), ο οποίος αποτελεί τον πλέον κοινωνικοποιημένο θεσμό. Ανεξάρτητα από τον όποιο εποπτικό έλεγχο θα ασκείται και θα πρέπει να ασκείται, η ανεξαρτησία και η αυτονομία του ΟΑΥ πρέπει να ενισχυθούν ακόμα περισσότερο.
2. Η οικονομική διαχείριση του ταμείου του Γε.Σ.Υ. πρέπει να παραμείνει στον ΟΑΥ. Το ταμείο να καλύπτει αποκλειστικά και μόνο την

ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των πολιτών, αφού οι εισφορές στο ταμείο γίνονται γι' αυτές τις ανάγκες και όχι για να καλύπτουν άλλες παρεμφερείς υποχρεώσεις του υπουργείου Υγείας.

3. Δεν τίθεται θέμα αποδοχής της εισαγωγής του πολυασφαλιστικού συστήματος.

Όσον αφορά την **αυτονόμηση ή και διοικητική αναδιοργάνωση των δημοσίων νοσηλευτηρίων**, η οποία αποτελεί βασική προϋπόθεση για την εφαρμογή του ΓεΣΥ, προκρίνεται και υποστηρίζεται η διασφάλιση των εξής βασικών αρχών:

1. Πλήρης **αυτονόμηση ή και διοικητική αναδιοργάνωση** σε διοικητικό, επιστημονικό και οικονομικό επίπεδο.
2. Διασφάλιση της δυνατότητας λειτουργίας στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον επί ίσοις όροις με τα ιδιωτικά νοσηλευτήρια, μέσα από την πλήρη στελέχωση σε ανθρώπινο δυναμικό και επαρκή σε σύγχρονο εξοπλισμό.
3. Καθορισμός χρονοδιαγράμματος για την οικονομική τους στήριξη στα πρώτα χρόνια της αυτονόμησης.
4. Οι οργανισμοί που θα προκύψουν από την αυτονόμηση να είναι τέτοιοι ώστε να μπορούν να καταστούν οικονομικά βιώσιμοι και κατ' επέκταση αυτοδύναμοι.
5. Για τις όποιες αλλαγές ή και μεταρρυθμίσεις να προηγηθεί ουσιαστικός κοινωνικός διάλογος και διαπραγματεύσεις με τους επηρεαζόμενους εργαζόμενους.

Παιδεία: Δημόσιο Αγαθό

Η Παιδεία είναι δημόσιο αγαθό, αναφαίρετο ανθρώπινο και δημοκρατικό δικαίωμα του κάθε πολίτη και η Πολιτεία οφείλει να το διασφαλίζει στο ακέραιο.

Σ' ένα μικρό τόπο όπως είναι ο δικός μας, με συγκεκριμένες δυνατότητες ανάπτυξης, ημικατεχόμενο εδώ και 40 χρόνια, η δύναμη του είναι οι άνθρωποι του. Ζητούμενο γι' αυτούς είναι ένα καλά οργανωμένο εκπαιδευτικό σύστημα, με ενισχυμένες όλες του τις δομές, με υποστήριξη προς τους εκπαιδευτικούς, με έγνοια για τον μαθητή – άνθρωπο, με ενδυναμωμένο το θεσμικό πλαίσιο του δημόσιου σχολείου.

Οι νέοι να προετοιμάζονται για ν' ανταποκριθούν στην πρόκληση και πρόσκληση της ζωής ο καθένας με τον δικό του τρόπο οπλισμένοι με γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες, που να αναπτύσσονται σε ένα σχολικό περιβάλλον ανθρωποκεντρικό, όπου οι μαθησιακές διαδικασίες θα εμπλουτίζονται συνεχώς με το νέο και το επίκαιρο. Ταυτόχρονα ο διάλογος και η κριτική σκέψη, η κοινωνική ευαισθησία και η έγνοια για τα κοινά να είναι οι κεντρικές συνιστώσες της παιδευτικής διάδρασης, έτσι ώστε με καθαρό και γεμάτο μυαλό να αντιμετωπίσουν και να διαχειριστούν τις επιλογές που ανοίγονται μπροστά τους και ακόμα, σε ένα δύσκολο περιβάλλον, να δημιουργήσουν τις δικές τους.

Στην εποχή της οικονομικής ύφεσης, η διαχείριση των δημόσιων οικονομικών με στόχο τον εξορθολογισμό τους και την εξυγίανσή τους, επιβάλλεται να περιλαμβάνει στις δημόσιες δαπάνες το ποσοστό εκείνο που θα ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες ανταπόκρισης του Κοινωνικού Κράτους προς τους πολίτες του. Η Δημόσια Εκπαίδευση, ως ένας κεντρικός πυλώνας της εξόδου από την κρίση και κρίσιμος βραχίονας του Κράτους Πρόνοιας, αποκούμπι κι ελπίδα της κάθε οικογένειας που ταλανίζεται από την οικονομική κρίση, και το Δημόσιο Σχολείο ως φορέας της θα πρέπει να τυγχάνουν της συνεχούς μέριμνας από την Πολιτεία και τη χρηματοδότηση εκείνη που θα επιτρέψει στο κάθε παιδί, στον κάθε έφηβο, στον κάθε νέο να απολαμβάνει την εκπαίδευση αλλά και τα πολιτισμικά αγαθά που δικαιούται και που η σύγχρονη πολύπλοκη καθημερινότητα απαιτεί.

Η αγωγή ενός πεπαιδευμένου, σκεπτόμενου και ενεργού πολίτη, που αναντίλεκτα αποτελεί τον κύριο στόχο της εκπαίδευσης και συνιστά το ελπιδοφόρο μέλλον του τόπου μας, σύμφωνα και με την UNESCO, μόνο μέσα από την πραγματική επένδυση στο Δημόσιο Σχολείο, στον Εκπαιδευτικό και την Παιδεία μπορεί να επιτευχθεί. Αυτό η Κοινωνία απαιτεί από την Πολιτεία και αυτό δικαιούται η Κοινωνία.

Ημικρατικοί Οργανισμοί - Ιδιωτικοποιήσεις

Οι κυριότεροι Ημικρατικοί Οργανισμοί έχουν ιδρυθεί με βάση το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, ως Οργανισμοί Δημόσιας Ωφέλειας. Η αποστολή τους αρχικά ήταν Κοινωνική και στην πορεία εξελίχθηκαν και ως σημαντικές παραγωγικές δυνάμεις του Κράτους και της οικονομίας του τόπου, καθιστώντας τους εθνικό πλούτο ως απόρροια αιμοδότησης τους από το σύνολο των πολιτών. Ταυτόχρονα αποτελούν σημαντική και κρίσιμη συνιστώσα του ευρύτερου συστήματος εθνικής ασφάλειας της Κύπρου

Η Πλατφόρμα των Συνδικαλιστικών και Κοινωνικών Οργανώσεων αναγνωρίζοντας τον πολυδιάστατο ρόλο τους, καταθέτει τις πιο κάτω θέσεις αρχής για το όλο ζήτημα:

1. Επιβάλλεται η ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας ενός εκάστου των Οργανισμών, έτσι που αυτοί, υπηρετώντας τη διαφάνεια, την αξιοκρατία, τη χρηστή διοίκηση και μέσα από την εξυγίανση και τον εκσυγχρονισμό να καθίστανται ικανοί να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της εξέλιξης του τομέα τους αλλά και του συνεχώς μεταβαλλόμενου οικονομικού και κοινωνικού περιβάλλοντος, ευέλικτοι και παραγωγικοί προς όφελος της Κοινωνίας και του Κράτους.
2. Ειδικά σε αυτή τη δύσκολη οικονομική κατάσταση που η Κύπρος αντιμετωπίζει, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η οποιαδήποτε διαχείριση των Οργανισμών η οποία να οδηγεί σε ξεπούλημα του εθνικού πλούτου. Αντίθετα, η

διαχείρισή τους μπορεί να υπηρετήσει τις ανάγκες για ανάπτυξη και ενίσχυση της οικονομίας μέσα από την αναβάθμιση και αναδιάρθρωση της λειτουργίας τους.

3. Οι εργαζόμενοι επιβάλλεται να τύχουν της μεταχείρισης εκείνης που θα διασφαλίζει την αξιοπρεπή διαβίωσή τους, την κοινωνική πρόνοια, τη συμμετοχή τους στο διάλογο για την οποία μετεξέλιξη των Οργανισμών, το σεβασμό των εργασιακών τους δικαιωμάτων.

4. Απαιτείται η διατήρηση του κοινωνικού τους χαρακτήρα με την παράλληλη παραγωγική τους ανάπτυξη, η διασφάλιση του ρόλου τους στην υπεράσπιση της εθνικής ασφάλειας και της προστασίας του καταναλωτή από την αισχροκέρδεια, η προσφορά του καλύτερου δυνατού επιπέδου ποιότητας και αξιοπιστίας των παρεχόμενων υπηρεσιών και προϊόντων σε ένα πλαίσιο υγιούς ανταγωνισμού,

Πολιτισμός – Κίνηση Πολιτισμού

Η παιδεία και ο πολιτισμός είναι ανάμεσα στα θύματα των πολιτικών του ΔΝΤ και της τρόικα, όπου η λιτότητα και η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους είναι σταθερή συνταγή που ενώ στηρίζει τις αγορές και τις τράπεζες, δεν δίνει την απαιτούμενη σημασία για τον άνθρωπο. Ο ανθρωποκεντρικός πολιτισμός που καλλιεργεί τις αξίες, το ήθος και την αγάπη για τον άνθρωπο, ό, τι είναι χρήσιμο κι εποικοδομητικό για την πρόοδο της κοινωνίας, αποτελεί ουσιαστική συνιστώσα στην αρχή πως η Παιδεία αποτελεί διέξοδο από τα προβλήματα της ύφεσης, συνεπώς και θα πρέπει να ενισχύεται δεόντως στα πλαίσια του προϋπολογισμού της Πολιτείας.

Οι Κοινωνικές και οι Συνδικαλιστικές Οργανώσεις της Πλατφόρμας αναγνωρίζοντας τη σημασία του πολιτισμού για την εξύψωση του ανθρώπου, την ενίσχυση της Παιδείας και την ποιότητα ζωής, ιδιαίτερα σε μια Κοινωνία που δοκιμάζεται και βρίσκεται σε μια προσπάθεια να επανπροσδιοριστεί και να ξαναμπει στο δρόμο της δημιουργίας, ζητούν από την Πολιτεία να αναγνωρίσει τη

σημασία του κεφαλαίου Πολιτισμός να ενεργήσει με τρόπο που αυτός να στηριχθεί έμπρακτα, υιοθετώντας τις πιο κάτω αρχές:

1. Σημαντικό μερίδιο για τον πολιτισμό και τις τέχνες, για τα προγράμματα στήριξης της πολιτιστικής δραστηριότητας και τα αναγκαία επιδόματα σε ανθρώπους του πολιτισμού που τίμησαν με το έργο τους την πατρίδα μας. Έτσι θα στηριχθεί ο κόσμος των αξιών και του πολιτισμού, με στόχο κάθε πολιτιστική έπαλξη να παραμείνει ζωντανή σε ένα πολιτισμικό γίγνεσθαι ανθρωποκεντρικό, όπου θα υπηρετείται η πατρίδα και οι άνθρωποι της και θα ενισχύεται η αλληλεγγύη και η συνδημιουργία.
2. Τα προγράμματα πολιτισμικής έκφρασης και δημιουργίας υπηρετούν την αισθητική, στέκονται αντίποδας στην υποκουλτούρα, εξευγενίζουν τον άνθρωπο, οξύνοντας την κρίση του και καλλιεργώντας την κοινωνική ευαισθησία, χαρακτηριστικά θεμελιώδη για την πορεία αναδίπλωσης της κοινωνίας και στήριξης του ανθρώπου στις σκληρές πραγματικότητες που βιώνει στην καθημερινότητα του.

Η μάχη για τη στήριξη της τέχνης και του πολιτισμού είναι μάχη για την ελπίδα και τη νέα γενιά, μάχη για την επιβίωση, αγώνας για το μέλλον του τόπου μας.

Εκποιήσεις – Κίνημα κατά των Εκποιήσεων

Η οικονομική ύφεση έχει ως μια από τις πιο σκληρές συνέπειές της κουτσουρεμένα εισοδήματα και η κατάρρα της μαζικής, μακρόχρονης ανεργίας, τα οποία στερούν από τους απλούς ανθρώπους την δυνατότητα να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους σε σχέση με τα δάνειά τους. Ταυτόχρονα το Ανώτατο Δικαστήριο με σχετικές αποφάσεις παρέχει τη δυνατότητα στις τράπεζες για εκποίηση μέχρι και της πρώτης κατοικίας.

Η πρώτη κατοικία, η επαγγελματική στέγη, η αγροτική καλλιεργήσιμη γη, οι εγγυητές και οι κληρονόμοι, βρίσκονται στην διάθεση των τραπεζών ενώ ο

διαμεσολαβητικός ρόλος του κράτους που ίσχυε στον παλιό νόμο έχει αποδυναμωθεί.

Αναδεικνύονται τα κόκκινα δάνεια των ανέργων και δυσπραγούντων ως το εμπόδιο της επανεκκίνησης, χωρίς ακόμα να έχει εξηγηθεί πώς η οικονομία και οι τράπεζες κατέρρευσαν όταν δεν υπήρχαν κόκκινα δάνεια - τουλάχιστον των ευάλωτων ομάδων. Οι εξελίξεις αυτές είναι δυνατόν να οφηγήσουν προς την εξέλιξη μιας κοινωνίας αστέγων και απόκληρων δημιουργώντας συνθήκες εξαθλίωσης. Δυστυχώς τα παραδείγματα από χώρες όπου υφίστανται ίδιες καταστάσεις και πολιτικές ελάχιστα περιθώρια αισιοδοξίας αφήνουν για τις εξελίξεις στον τομέα αυτό στον τόπο μας.

Ζητούμε:

1. Ψήφιση νομοσχεδίων που να προστατεύουν την πρώτη κατοικία, επαγγελματική στέγη και καλλιεργήσιμα αγροτεμάχια.
2. Πάγωμα των δανείων όλων των αποδεδειγμένα ανέργων και μικροϊδιοκτητών των οποίων οι επιχειρήσεις οδηγήθηκαν στην χρεωκοπία.
3. Μείωση του δανειστικού επιτοκίου σε επίπεδα ΕΕ για να σταματήσει η αφαιμάξη των δανειοληπτών και να ενθαρρυνθεί η επανεκκίνηση της οικονομίας.
4. Κούρεμα δανείων ανάλογο με τη μείωση των εισοδημάτων και κύκλου εργασιών.
5. Δίκαιη φορολόγηση όλων αναξίαιρετα των ιδιοκτητών και πάταξη της φοροδιαφυγής.
6. Είσπραξη των 6,2 δις που 20 περίπου μεγαλοεπιχειρηματίες χρωστούν στην Τράπεζα Κύπρου.
7. Φορολόγηση των τεράστιων κεφαλαίων που διοχετεύτηκαν εκτός Κύπρου, και προσπάθεια επαναπατρισμού τους.

Ευάλωτες Κοινωνικές ομάδες

Συνταξιούχοι

Οι συνταξιούχοι της Κύπρου τα τελευταία 2 χρόνια ύστερα από σχετικές αποφάσεις της Κυβέρνησης μετρούν σημαντικές ζημιές. Έχει πληγεί το βιοτικό τους επίπεδο πέραν του 30%. Μειώθηκε το όριο της φτώχειας κατά 7.4% με αποτέλεσμα χιλιάδες συνταξιούχοι να μείνουν εκτός σχεδίου ενίσχυσης των συνταξιούχων με χαμηλά εισοδήματα ενώ οι υπόλοιποι που συνεχίζουν να είναι στο σχέδιο έχουν υποστεί και αυτοί μείωση των εισοδημάτων τους. Έχει καταργηθεί για την μεγάλη πλειοψηφία των συνταξιούχων το πασχαλινό επίδομα, η δωρεάν διακίνηση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη τους, ενώ πληρώνουν φορολογία για το σπίτι τους ακόμη και οι χαμηλοσυνταξιούχοι, κ.α..

Το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα δεν βοήθησε στο βαθμό που αναφερόταν στις σχετικές εξαγγελίες τους χαμηλοσυνταξιούχους. Απεναντίας το 1/3 περίπου των χαμηλοσυνταξιούχων και ληπτών δημοσίου βοηθήματος, οι οποίοι για διάφορους λόγους δεν έχουν υποβάλει αίτηση, ανάμεσα τους ανάπηροι υπερήλικες με σοβαρά προβλήματα υγείας, τους έχει αφαιρεθεί η χορηγία (μικρή επιταγή).

Σημειώνεται πως και σε αυτόν τον τομέα οι αποφάσεις λήφθηκαν χωρίς ουσιαστικό διάλογο.

Απαιτούμε:

- Σεβασμό στα άτομα της τρίτης ηλικίας.
- Λήψη μέτρων για διασφάλιση αξιοπρεπούς διαβίωσης των ηλικιωμένων.

- Αποκατάσταση του επιπέδου των συντάξεων και της ζημιάς που έχουν υποστεί γενικά στο βιοτικό τους επίπεδο.
- Ίσα δικαιώματα και πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και εξαίρεση από την καταβολή τελών στα δημόσια νοσηλευτήρια των χαμηλοσυνταξιούχων και όσων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.
- Βελτίωση της ποιότητας ζωής με τη λειτουργία κοινωνικών προγραμμάτων.

Πολύτεκνοι – δημογραφικό

Η Παγκύπρια Οργάνωση Πενταμελούς Οικογένειας θεωρεί ότι η υπογεννητικότητα στην Κύπρο, αποτελεί, μετά το Εθνικό, το 2^ο μεγαλύτερο πρόβλημα του τόπου μας και ανησυχεί ιδιαίτερα για τις καταστροφικές συνέπειες για τη πατρίδα μας. Τα προβλήματα που δημιουργεί είναι πολυδιάστατα και πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρά υπόψη και η πολιτεία οφείλει να λάβει διαχρονικά σοβαρές αποφάσεις και έμπρακτα μέτρα αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος. Εδώ και 20 χρόνια ο δείκτης γονιμότητας κατακυλά συνεχώς. Από το 2,4 το 1994 βρεθήκαμε σήμερα στο 1,1 ενώ απαιτείται ποσοστό 2,2 για αναπλήρωση του πληθυσμού.

Τα πολυδιάστατα προβλήματα απειλούν ανεπανόρθωτα αυτό τον τόπο. Το οικονομικό, το εργασιακό, το οικογενειακό, το συνταξιοδοτικό κλπ είναι συνεπακόλουθο και των μειωμένων γεννήσεων. Η οικογενειακή πολιτική διαχρονικά του κράτους υπήρξε αποσπασματική και ελλιπής στηριζόμενη σε περιστασιακά επιδόματα και χορηγίες, χωρίς μακροχρόνιο προγραμματισμό.

Τα τελευταία χρόνια με την οικονομική κρίση, την κατάργηση ή την κατακρεούργηση των επιδομάτων, οι πολυμελείς οικογένειες έχουν πληγεί σε πολύ μεγάλο βαθμό. Η κατάργηση του επιδόματος μάνας, η μείωση ή κατάργηση του επιδόματος τέκνου και της φοιτητικής χορηγίας (τα οποία δόθηκαν στα πλαίσια της φορολογικής μεταρρύθμισης και όχι ως μέτρα κοινωνικής και

δημογραφικής πολιτικής) τα εισοδηματικά κριτήρια, η μείωση του φοιτητικού πακέτου, η κατάργηση της δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, η κατάργηση της δωρεάν μεταφοράς μαθητών, η αύξηση του ΦΠΑ, οι νέες φορολογίες, η ανεργία, η έκτακτη εισφορά, η μη αναγνώριση του φοιτητή ως εξαρτώμενο τέκνο (ενώ για το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα θεωρείται εξαρτώμενο μέχρι και το 28^ο έτος) συνιστούν σοβαρό πλήγμα στο βιοτικό επίπεδο της πολυμελούς οικογένειας.

Οι λογαριασμοί ρεύματος, νερού, και αποχετευτικών τελών, καθώς και οι χρεώσεις των καυσίμων κλπ οι οποίοι είναι τιμωρητικοί ως προς τις μεγάλες οικογένειες αφού χρεώνουν δήθεν υπερκατανάλωση κάτι που οι πολυμελείς οικογένειες εξ ανάγκης χρησιμοποιούν περισσότερο και όχι από καταναλωτική μανία. Η οικονομική κρίση χρησιμοποιείται πολλές φορές ως άλλοθι για αυτά τα οδυνηρά μέτρα, ενώ υπάρχουν και ζητούμε να εφαρμοστούν εναλλακτικές λύσεις που δεν θα πλήττουν τις πολυμελείς οικογένειες και τις ευάλωτες ομάδες πληθυσμού.

Οι ελλείψεις υποδομών και το υψηλό κόστος εναλλακτικών λύσεων, όπως οι βρεφονηπιοκομικοί σταθμοί, δημιουργικοί χώροι απασχόλησης ανηλίκων και νεολαίας (ενισχυτικών μαθημάτων, βοήθεια και στήριξη αδυνάτων μαθητών, αθλητισμού, πολιτισμού, χώροι υγιούς ψυχαγωγίας και επιμόρφωσης κλπ) πραγματική δωρεάν παιδεία σε όλες τις βαθμίδες, δωρεάν μεταφορά μαθητών/φοιτητών, φοιτητικές εστίες με εστιατόρια δωρεάν ή χαμηλού κόστους κλπ επιφέρουν προβληματισμό με το μεγάλο κόστος αλλά και αναγκαστική αλλαγή του οικονομικού οικογενειακού προϋπολογισμού οδηγώντας σε οδυνηρές αποφάσεις, μέχρι και τερματισμό σπουδών ενώ για τα νεαρά ζευγάρια το όνειρο απόκτησης στέγης και δημιουργίας οικογένειας είναι πολύ ζοφερό.

Η μεγάλη οικογένεια πρέπει να έχει την ανάλογη έμπρακτη στήριξη του κράτους, στα πλαίσια της κοινωνικής και δημογραφικής πολιτικής αλλά ακόμα και αυτής της ίδιας της εθνικής μας επιβίωσης.

Καλούμε και απαιτούμε από το κράτος την Τρόικα και την Ευρωπαϊκή Ένωση έστω και την υστάτη να εφαρμόσουν έμπρακτη και σωστή δημογραφική πολιτική και να αντιμετωπίσουν την υπογεννητικότητα διαχρονικά με την δέουσα προσοχή και σοβαρότητα.

Μονογονιοί

Το γεγονός ότι οι μονογονείς εκ των πραγμάτων αναλαμβάνουν την ευθύνη για το μέγιστο των παιδιών στην οικογένεια αλλά και επωμίζονται ολόκληρο το οικονομικό βάρος λόγω της απουσίας δεύτερου εισοδήματος στον οικογενειακό προϋπολογισμό, καθιστά τους μονογονείς μια από τις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού. Ειδικότερα στην παρούσα οικονομική κατάσταση, είναι από τις κοινωνικές ομάδες που αντιμετωπίζουν σοβαρό κίνδυνο να βρεθούν σε συνθήκες φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού.

Στην Κύπρο δεν έχουμε μεγάλο ποσοστό μονογονεϊκών οικογενειών σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ε.Ε και χαρακτηριστικό είναι ότι οι μονογονείς είναι στη συντριπτική τους πλειοψηφία γυναίκες.

Κυρίως τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μονογονείς είναι το υψηλό κόστος φύλαξης και φροντίδας των ανήλικων τέκνων, ο κοινωνικός αποκλεισμός, η σταδιακή μείωση των οικονομικών πόρων και η δυσχέρεια στην εξεύρεση εργασίας

Παρά το γεγονός ότι η Κύπρος έχει αναγνωρίσει εν μέρει αυτά τα προβλήματα και ως εκ τούτου προνόησε για κάποιες παροχές, εντούτοις στις σημερινές συνθήκες κρίνονται ως μη ικανοποιητικές.

Τα κυριότερα επιδόματα και παροχές, που κάτω από προϋποθέσεις μπορεί να καταστούν δικαιούχοι τους οι μονογονείς, είναι (α) το Δημόσιο Βοήθημα, το οποίο θα αντικατασταθεί από το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα, (β) το Επίδομα Τέκνου και (γ) το Επίδομα Μονογονεϊκής Οικογένειας, το οποίο δίδεται δυνάμει του περί Παροχής Επιδόματος Τέκνου Νόμου του 2002 και είναι 160 ή 180 ευρώ το μήνα ανά εξαρτώμενο τέκνο, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις και τα εισοδηματικά κριτήρια που τίθενται.

Η κοινωνική ομάδα των μονογονιών ως μια από τις πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού και ειδικότερα την περίοδο που διανύουμε σήμερα με την επιβολή πολιτικών λιτότητας και περιορισμού του κοινωνικού κράτους, πρέπει να προστατευτεί και να στηριχτεί πιο ικανοποιητικά.

Προς αυτή τη κατεύθυνση χρειάζεται, όπως και στις υπόλοιπες ευάλωτες πληθυσμού, το κράτος να τους στηρίξει ουσιαστικά και να αναθεωρηθούν προς τα πάνω τα παρεχόμενα εισοδήματα τους. Οποιαδήποτε απόφαση που θα μειώνει τα εισοδήματα τους που τους παρέχονται συνολικά δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, επειδή θα συνέβαλλε στη μεγιστοποίηση του κινδύνου οι μονογονείς και τα παιδιά τους να περάσουν το κατώφλι της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Φοιτητές

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, οι επιπτώσεις της στην Κύπρο και η πολιτική διαχείρισή της με την εφαρμογή των πολιτικών λιτότητας επηρεάζουν σοβαρά τους φοιτητές αλλά κι ευρύτερα και τις οικογένειες τους.

Οι φοιτητές καλούνται να καταβάλουν ένα τεράστιο κονδύλι, καθώς κατά την διάρκεια των σπουδών τους, πληρώνουν ενοίκια, αγοράζουν τα βιβλία και τα υλικά που χρειάζονται για την παρακολούθηση των μαθημάτων. Η κατάσταση με τους φοιτητές των ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι ακόμη πιο δύσκολη καθώς εκτός των πιο πάνω, επιπλέον καταβάλλουν υπέρογκα δίδακτρα, που για ένα τετραετές πρόγραμμα σπουδών ξεπερνούν τις 35.000 ευρώ.

Τα τελευταία 2 χρόνια λήφθηκαν αποφάσεις που έπληξαν σοβαρά την οικονομική δυνατότητα της οικογένειας του φοιτητή και τις κατακτήσεις του οργανωμένου φοιτητικού κινήματος. Περικοπές στα κονδύλια για τη Φοιτητική Χορηγία, το Πακέτο Κρατικής Φοιτητικής Μέριμνας, το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών, τερματισμός της δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και αύξηση των κομίστρων με λεωφορεία είναι οι παράμετροι που συνθέτουν την επιβάρυνση της δαπάνης για τις σπουδές, σε σημείο να αναγκάζει πολλές οικογένειες να σταματήσουν τα παιδιά τους από τις σπουδές.

Η Παγκύπρια Ομοσπονδία Φοιτητικών Ενώσεων προτείνει προς άμβλυνση της δυσάρεστης αυτής κατάστασης τα πιο κάτω:

- Την επαναφορά του κονδυλίου για τη Φοιτητική Χορηγία τουλάχιστον στα επίπεδα του 2012.
- Την επαναφορά του κονδυλίου για το Πακέτο Κρατικής Φοιτητικής Μέριμνας και του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών Κύπρου τουλάχιστον στα επίπεδα του 2012.

- Την μείωση των διδάκτρων σε όλα τα προγράμματα σπουδών των ιδιωτικών πανεπιστημίων και την παραχώρηση των υλικών που χρειάζονται για την παρακολούθηση των μαθημάτων.
- Την αύξηση των θέσεων στα δημόσια πανεπιστήμια και ιδρύματα της Κύπρου και τη διασφάλιση της διανομής όλων των θέσεων στους υποψήφιους.
- Την επέκταση των Δημοσίων Πανεπιστημίων με τη δημιουργία νέων τμημάτων και σχολών.
- Τη θεσμοθέτηση Β' κατανομής για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ στην Ελλάδα ώστε να μην μένει καμία θέση αδιανέμητη.
- Την επαναφορά της δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης για τους φοιτητές.
- Να σταματήσει η οποιαδήποτε συζήτηση για εισαγωγή διδάκτρων στα Δημόσια Πανεπιστήμια.

Για την ΠΟΦΕΝ, διαχρονικός και αμετάθετος στόχος είναι η συνεχής επέκταση της δημόσιας ανώτατης τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στον τόπο μας, έτσι ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα στο σύνολο των Κύπριων νέων να μορφώνονται δωρεάν.

Μαθητές

Πρόσθετα με τα πιο πάνω ζητήματα, η οικογένεια αντιμετωπίζει επιπλέον επιβάρυνση σε σχέση με τις ανάγκες που καλείται να αντιμετωπίσει για τα παιδιά της που φοιτούν στη Μέση Εκπαίδευση. Ζητήματα όπως η καταβολή κομίστρων στις σχολικές διαδρομές, η παραπαιδεία, η αδυναμία της Τεχνικής Εκπαίδευσης να ικανοποιήσει τα αιτήματα για εγγραφές στις Τεχνικές Σχολές, η μείωση προσφερόμενων κλάδων σε όλο το φάσμα της Λυκειακής Εκπαίδευσης,

συνιστούν ένα κρίσιμο κεφάλαιο δυσκολίας της οικογένειας να προσφέρει στο παιδί της αυτό που δικαιούται.

Η αύξηση απόρων μαθητών αποτελεί από μόνο του ένα κρίσιμο ζητούμενο για την ποιότητα ζωής που το κάθε παιδί έχει δικαίωμα να απολαμβάνει.

Προτείνεται και αποτελεί ουσιαστικό κοινωνικό αίτημα:

- Κατάργηση των κομίστρων στα σχολικά λεωφορεία.
- Ουσιαστική στήριξη των άπορων μαθητών και των οικογενειών τους, μέσα από τη συνέργεια όλων των αρμόδιων κρατικών φορέων και πέρα από τη φιλόδοξη στήριξη που το κοινωνικό σύνολο προσέφερε και προσφέρει.
- Η εξορθολογισμένη στήριξη και ανάπτυξη των σχολικών μονάδων.
- Η ανάπτυξη και η διεύρυνση δυνατοτήτων υποδοχής μαθητών στις Τεχνικές Σχολές.
- Η ουσιαστική μείωση του ποσού εγγραφής στο σχολείο, στην αρχή της σχολικής χρονιάς.
- Η ουσιαστική μείωση του ποσού που χρειάζεται για την επιλογή των μαθημάτων για τις Παγκύπριες εξετάσεις.
- Η ουσιαστική μείωση των διδάκτρων στα Κρατικά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης (ΚΙΕ).
- Η αύξηση των θέσεων στα Κρατικά Ινστιτούτα Επιμόρφωσης (ΚΙΕ).
- Η αύξηση των θέσεων στα δημόσια πανεπιστήμια και ιδρύματα της Κύπρου και τη διασφάλιση της διανομής όλων των θέσεων στους υποψήφιους.

Ανάπηροι

Οι πολιτικές της λιτότητας και το μνημόνιο ασκούν ιδιαίτερα αρνητική επίδραση στη ζωή των ατόμων με αναπηρίες. Τα κονδύλια στον προϋπολογισμό για τις κοινωνικές παροχές και για την κοινωνική πολιτική μειώνονται. Οι υπηρεσίες υγείας υποβαθμίζονται και η πρόσβαση στο δημόσιο σύστημα υγείας γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη.

Προγράμματα κοινωνικής στήριξης και κοινωνικής φροντίδας για τα άτομα με αναπηρίες κλείνουν ή περιορίζουν τη λειτουργία τους λόγω έλλειψης πόρων και λόγω της μείωσης της χορηγίας που λαμβάνουν από το κράτος.

Η δε ένταξη των ατόμων με αναπηρίες στο Νόμο για το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα υποκρύπτει τον κίνδυνο περαιτέρω συρρίκνωσης των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες αφού η πολιτική για στήριξη των ανάπηρων ταυτίζεται με τις γενικές πολιτικές για τη φτώχεια.

Απαιτούμε τερματισμό της πολιτικής των περικοπών των κοινωνικών παροχών και επαναφορά των σχεδίων για τα ανάπηρα άτομα που είτε τερματίστηκαν είτε περικόπηκαν.

Στηρίζουμε το αίτημα του αναπηρικού κινήματος για διαχωρισμό των ατόμων με αναπηρία από το Νόμο για το Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα.

Το κόστος που προκαλεί η αναπηρία είναι κοινωνικό κόστος και αυτό το κόστος πρέπει να αναλαμβάνεται από την πολιτεία. Ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικής κρίσης όταν οι πόροι και τα εισοδήματα των πολιτών μειώνονται, η στήριξη από το κράτος είναι περισσότερο από αναγκαία.

Αγρότες

Η Πλατφόρμα των Συνδικαλιστικών και Κοινωνικών Οργανώσεων υιοθετώντας τις προτάσεις του Αγροτικού Κινήματος, καλεί την Πολιτεία να λάβει υπόψη τα πιο κάτω:

- Έλεγχος των εμπορικών πρακτικών και των Εισαγωγών, αυξάνοντας τους φυτοϋγειονομικούς ελέγχους ποιότητας, στα Λιμάνια, Αεροδρόμια και στα οδοφράγματα. Εντατικοποίηση των ελέγχων στην αγορά και ριζική αντιμετώπιση των βαπτισμένων «Κυπροποιημένων» γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων.
- Η κυβέρνηση μαζί με τον διοικητή της Κεντρικής Τράπεζας θα πρέπει να Παγοποιήσουν τους τόκους και τις δόσεις των Αγροτικών δανείων.
- Επιμήκυνση στους τρεχούμενους λογαριασμούς των αγροτών.
- Το Συνεργατικό Κίνημα να στηρίξει την Αγροτική Οικονομία και να επαναδιαπραγματευθεί με την Τρόικα για να μην ξεπουληθούν οι Εμπορικές Εταιρείες.
- Η Εθνική Φρουρά, τα Νοσοκομεία και γενικά οι κρατικές υπηρεσίες που τρέφουν κόσμο να προμηθεύονται μόνο Κυπριακά Προϊόντα.
- Να εξασφαλιστούν άμεσα πρώτες ύλες όπως λιπάσματα, Σιτηρά, ζωοτροφές, σπόροι, σπορόφυτα, πατατόσπορος και άλλα για τον πρωτογενή τομέα.
- Επιδότηση του μεταφορικού κόστους ζωοτροφών για τις μειονεκτικές περιοχές και γενικά σε όλη την Κύπρο ως Νησί, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στους κανονισμούς 1405/06 και 1914/06. της ΕΕ.
- Αναβάθμιση, εκσυγχρονισμός της νομοθεσίας και διασφάλιση της Ανεξαρτησίας του ΟΓΑ.
- Έλεγχος στις τιμές και την καταλληλότητα των φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων.
- Μηδενική φορολόγηση στο Αγροτικό πετρέλαιο.
- Ανάδειξη των προτερημάτων της Κυπριακής Μεσογειακής Διατροφής σε θέματα υγείας, σε προϊόν ελκυστικό, ανταγωνιστικό, καθώς επίσης και την ενδυνάμωση των εξαγωγικών δυνατοτήτων της.

- Άμεση ψήφιση απο την Βουλή του Μητρώου Αγροτών.
- Άμεση προώθηση του Νομοσχεδίου για την ενδυνάμωση της θέσης των Αγροτών και καταναλωτών στην αλυσίδα εφοδιασμού τροφίμων.
- Μηδενική φορολόγηση της γεωργικής καλλιεργήσιμης γης, τουλάχιστον κατά την περίοδο της ύφεσης, έτσι ώστε να αποτελέσει κίνητρο ανάπτυξης και ενασχόλησης.
- Μηδενική φορολόγηση των Αγροτικών επιδοτήσεων οι οποίες δίνονται μετά την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ για αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται από την ελεύθερη αγορά.

Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις – ελεύθεροι επαγγελματίες - ΠΟΒΕΚ

Διαπιστώνεται και καταγράφεται πως η οικονομική κρίση και η πολιτική που αφορά στο Τραπεζικό Σύστημα έχουν επιφέρει καίρια πλήγματα στην ραχοκοκαλιά της Κυπριακής Οικονομίας, την οποία αποτελούν οι μικρές και μεσαίες, οικογενειακές επί το πλείστον επιχειρήσεις.

Χιλιάδες επιχειρήσεις τα τελευταία τρία χρόνια έβαλαν λουκέτο και το τοπίο με ερειπωμένους εμπορικούς δρόμους είναι χαρακτηριστικό φαινόμενο που συνεχίζει να παρατηρείται σε παγκύπρια κλίμακα.

Στο σύνολο τους οι χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν πολύ σοβαρά προβλήματα από την μείωση του κύκλου των εργασιών τους, την έλλειψη ρευστότητας και χρηματοδότησης και τις συνέπειες από τις πολιτικές αποφάσεις που αφορούν στο επιχειρηματικό περιβάλλον του λιανικού εμπορίου αλλά και των βιοτεχνιών.

Η Πλατφόρμα των Συνδικαλιστικών και Κοινωνικών Οργανώσεων αναγνωρίζοντας τον ρόλο των Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων στη διασφάλιση μιας ισόρροπης

αναπτυξιακής οικονομίας προς όφελος ευρύτερα της κυπριακής αγοράς και κοινωνίας αλλά και του καταναλωτή, εισηγείται:

- Τη δημιουργία και λειτουργία Κρατικού Χρηματοδοτικού Φορέα (Επιχειρηματικό Ταμείο) για διοχέτευση χρηματοδότησης και ρευστότητας προς τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις.
- Την εισαγωγή όρων και κριτηρίων για την παροχή της χρηματοδότησης προς τις Επιχειρήσεις, έτσι που αυτά να θα πρέπει να ανταποκρίνονται στις δυνατότητες και τις συνθήκες των μικρών επιχειρήσεων.
- Τη διαγραφή των παράνομων υπερχρεώσεων στους λογαριασμούς, στην αναδιάρθρωση των δανείων, στη μείωση των επιτοκίων, στην παράταση του χρόνου αποπληρωμής τους με περίοδο χάριτος.
- Τη μείωση των ενοικίων επαγγελματικής στέγης μέσω θεσμικών και νομικών διαδικασιών.
- Την επέκταση του νόμου περί ενοικιοστασίου γεωγραφικά και χρονικά για κάλυψη όλων των ενοικιαστών επαγγελματικής στέγης παγκύπρια.
- Τα ωράρια λειτουργίας των καταστημάτων και οι όροι απασχόλησης των υπαλλήλων να ρυθμίζονται με νομοθεσία.
- Την εφαρμογή των νόμων και των κανονισμών του υγιούς ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων και την αποτροπή μονοπωλιακών και ολιγοπωλιακών φαινομένων.
- Προώθηση Προγραμμάτων στήριξης και χορηγιών προς τις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις από Ευρωπαϊκά Ταμεία και Εθνικούς Πόρους.
- Τον εκσυγχρονισμό των κανονισμών Κοινωνικού Διαλόγου και την αναγνώριση και αναβάθμιση της Οργάνωσης των Μικρομεσαίων με τη συμμετοχή της στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

A. Πολιτική ανάπτυξη και δημιουργία συνθηκών αξιοπρεπούς απασχόλησης και όχι συνέχιση της σκληρής λιτότητας

Τα μέτρα λιτότητας που επιβλήθηκαν από την κυβέρνηση και την ΤΡΟΙΚΑ στο πλαίσιο της δανειακής σύμβασης έχουν οδηγήσει σε επιδείνωση της ύφεσης σε δραματική αύξηση της ανεργίας και της φτώχειας σε απορύθμιση της αγοράς εργασίας, υπονόμηση της κοινωνικής πρόνοιας και περιθωριοποίηση του κοινωνικού διαλόγου.

Η εφαρμογή αυτού του είδους οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής είχε σαν αποτέλεσμα την εγκατάλειψη κάθε αναπτυξιακής προοπτικής αποδεικνύοντας ότι η οικονομική κρίση αποτελεί κρίση του μοντέλου ανάπτυξης και κατανομής των πόρων μεταξύ των παραγωγικών δυνάμεων της εργασίας και του κεφαλαίου. Είναι προφανές ότι οι πολιτικές λιτότητας προδιαγράφουν ακόμα χειρότερες ημέρες για τους άνεργους/ες, για τους εργαζόμενους/ες τις μικρομεσαίες και οικογενειακές επιχειρήσεις, τους αγρότες και αγρότισσες, τους συνταξιούχους και τις κοινωνικά ευάλωτες ομάδες.

Η οικονομική κρίση και τα μέτρα λιτότητας που την συνόδευσαν αφάνισε το μεγαλύτερο μέρος της απασχόλησης σχεδόν σε δύο χρόνια οδηγώντας την ανεργία σε πρωτοφανή επίπεδα για τα κυπριακά δεδομένα. Η εσφαλμένη αντιμετώπιση της κρίσης οι ιδεολογικές εμμονές και οι θεραπείες σοκ δημιουργούν ένα φαύλο κύκλο ύφεσης και ανεργίας με καταστρεπτικές συνέπειες για την οικονομία και την κοινωνική συνοχή. Αυτή η πολιτική φτωχοποίησης και η λεγόμενη μεταρρυθμιστική ατζέντα διαθρωτικών αλλαγών θεσμοποιούνται και εφαρμόζονται με επιθέσεις στα κοινωνικά δικαιώματα και τους εργασιακούς θεσμούς.

Η συνεχιζόμενη κρίση αποκάλυψε τις βασικές αδυναμίες της αρχιτεκτονικής της Ε.Ε και αποσταθεροποίησε τη διαδικασία της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, η οποία

δεν μπορεί να στηρίζεται στο ανταγωνισμό, την απορρύθμιση και την χρηματοοικονομική απελευθέρωση.

Η απορύθμιση στην αγορά εργασίας, η αποδυνάμωση των συλλογικών συμβάσεων και οι αμοιβές κάτω από τον κατώτατο μισθό ενισχύουν το φαινόμενο της αύξησης των φτωχών εργαζομένων. Η άνιση κατανομή της άμισθης εργασίας εξακολουθεί επίσης να επηρεάζει αρνητικά την ισότητα των φύλων στην αγορά εργασίας ενώ η πολιτικές λιτότητας έχουν ακυρώσει την πρόοδο που είχε συντελεσθεί τα προηγούμενα χρόνια στο κεφάλαιο της ισότητας στην εργασία. Η αύξηση των άτυπων συμβάσεων εργασίας και η απορύθμιση στην αγορά εργασίας συνοδεύονται από φαινόμενα εκμετάλλευσης και κατάργησης ουσιαστών εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Η Ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση με σκοπό μια ευρωπαϊκή ενιαία αγορά, και ακόμη περισσότερο ένα ενιαίο νόμισμα, χρειάζεται κοινούς κανόνες για στενό συντονισμό των εθνικών οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών. Αν και αυτό είναι παραδεκτό, το σύστημα της ευρωπαϊκής οικονομικής διακυβέρνησης, όπως ισχύει σήμερα, είναι ετεροβαρές και χρειάζεται επείγοντως να μεταρρυθμιστεί.

Το βασικό πρόβλημα είναι ότι στη σημερινή ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση η εστίαση είναι στη δημοσιονομική σταθερότητα (μείωση του δημόσιου ελλείμματος και του χρέους του δημόσιου τομέα) και της ανταγωνιστικότητας κόστους («ανταγωνίζονται μεταξύ τους με την περικοπή των μισθών»), ενώ οι στόχοι της οικονομικής ανάκαμψης, περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και κοινωνική συνοχή έχουν εξοστρακισθεί πλήρως. Αυτό έχει καταστροφικά αποτελέσματα. Η Ευρώπη, η ζώνη του ευρώ ειδικότερα, έχει υποστεί μια διπλή ύφεση. Η οικονομική της ανάκαμψη είναι πολύ αδύναμη και κινδυνεύει να εξανεμιστεί. Τα ποσοστά ανεργίας βρίσκονται σε ψηλά επίπεδα ρεκόρ και με μηδαμινή πτώση. Η φτώχεια και η ανισότητα είναι σε άνοδο σε πολλά κράτη

μέλη. Αυτή η υπερβολική έμφαση στην «σταθερότητα» και «ανταγωνιστικότητα κόστους» δημιουργεί το αντίθετο από αυτό που επιδιώκει να επιτύχει.

Τα συνδικάτα και η κοινωνία των πολιτών της Ευρώπης απαιτούν και θα αγωνισθούν για μια νέα πορεία της Ευρώπης. Μια πορεία επενδύσεων, ανάπτυξης και δημιουργίας θέσεων εργασίας, ειδικότερα για τις νέες γενιές, για ισότητα, κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Θα παλέψουν για αλλαγή ρότας με κατάργηση των απάνθρωπων συνταγών λιτότητας, και νατροφοδοτούμενης ύφεσης και φτωχοποίησης των Ευρωπαίων εργαζομένων και πολιτών.

Οι αγορές δεν είναι πάνω από την κοινωνία δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τους δημοκρατικούς θεσμούς ούτε να υπαγορεύσουν την πορεία και τις επιλογές των λαών για την κοινωνική και οικονομική τους ανάπτυξη. Η Κύπρος, όπως και η ΕΕ, χρειάζεται επείγοντως ένα βιώσιμο σχέδιο που να οδηγεί στην ανάκαμψη της οικονομίας την δημιουργία αξιοπρεπών θέσεων εργασίας και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των κοινωνικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων. Ένα σχέδιο που να εγγυάται πραγματική ανάπτυξη και δημιουργία συνθηκών αξιοπρεπούς απασχόλησης για όλους τους πολίτες άνδρες και γυναίκες αυτού του τόπου.

Ζητούμε τον άμεσο τερματισμό των πολιτικών λιτότητας που αποβαίνουν σε βάρος της κοινωνίας και της πραγματικής οικονομίας.

Απαιτούμε την εφαρμογή πολιτικών για την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, την διασφάλιση δίκαιων αμοιβών και την δημιουργία ποιοτικής απασχόλησης.

Διεκδικούμε ένα ανανεωμένο πρότυπο οικονομικής ανάπτυξης που θα βασίζεται στην καινοτομία, την εκπαίδευση, και την αξιοποίηση του πλούσιου παραγωγικού δυναμικού του τόπου.

Διεκδικούμε νέες δημόσιες επενδύσεις σε υποδομές, δίκτυα, έρευνα και καινοτομία.

B. Υπεράσπιση του κοινωνικού διαλόγου και της συλλογικής διαπραγμάτευσης ως της μόνης αποδεκτής διαδικασίας για την λήψη αποφάσεων που αφορούν τους εργαζόμενους και τους πολίτες γενικά – ΠΕΟ

Μια από τις πιο σημαντικές κατακτήσεις του Συνδικαλιστικού Κινήματος στην Κύπρο ήταν η ανάπτυξη ενός μικτού συστήματος εργασιακών σχέσεων. Σε αυτό το σύστημα συλλειτουργούν η συλλογική σύμβαση και η νομοθετική ρύθμιση. Η συλλογική σύμβαση επιτυγχάνεται με τη συλλογική διαπραγμάτευση μεταξύ των εργοδοτών και των εκπροσώπων των εργαζομένων. Με νομοθετικές πράξεις ρυθμίζονται τα κατώτατα επίπεδα βασικών δικαιωμάτων των εργαζομένων όπως κατώτατοι μισθοί σε μερικά επαγγέλματα, ώρες εργασίας, ετήσιες άδειες ανάπαυσης και άλλα, καθώς και τα ζητήματα της ασφάλειας και υγείας στην εργασία, η κοινωνική ασφάλιση, το φορολογικό σύστημα και άλλα ζητήματα που άπτονται της σχέσης εργασίας.

Η διαχείριση όλων των ζητημάτων που επηρεάζουν τη ζωή και το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων αποτελούσαν αντικείμενο κοινωνικού διαλόγου στον οποίο καταβαλλόταν προσπάθεια να υπάρχουν συναινετικές ρυθμίσεις. Στις συνθήκες της Κύπρου ο κοινωνικός διάλογος ήταν καθοριστικός στην εδραίωση σταθερών εργασιακών σχέσεων, πράγμα που αποτελούσε πρότυπο και για άλλες χώρες ακόμη και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παρά λοιπόν, την κατά γενική ομολογία εδραίωση ενός πετυχημένου συστήματος κοινωνικού διαλόγου και συλλογικής διαπραγμάτευσης, τα τελευταία χρόνια διαπιστώνουμε μεγάλη υποχώρηση. Με πρόφαση το μνημόνιο, έχει υπομονευτεί δραστικά ο διάλογος ενώ σε πολλές περιπτώσεις κυριαρχούν οι μονομερείς ενέργειες και ο αυταρχισμός.

Οι Συλλογικές συμβάσεις και άλλες συμφωνίες που διέπουν τα Εργασιακά θέματα, αλλά και θεσμοί, που για δεκαετίες εφαρμόζονταν αγνοήθηκαν ή εγκαταλείφθηκαν.

Ο Κοινωνικός διάλογος, μέσα από τον οποίο επιλύονταν τα όποια δύσκολα ή εύκολα προβλήματα απουσιάζει ή έχει εξευτελιστεί.

Έχουμε ισχυρή τη πεποίθηση, ότι εάν το κράτος είχε τη θέληση και τη βούληση, ώστε να καλέσει τις Συνδικαλιστικές Οργανώσεις σε διάλογο, με αντικείμενο την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης, οι εξοικονομήσεις στο Δημόσιο και Ημιδημόσιο τομέα θα ήταν σημαντικά υψηλότερες και η κατανομή των βαρών πολύ πιο δίκαιη.

Αντί αυτού το Συνδικαλιστικό Κίνημα έτυχε μιας χωρίς προηγούμενο περιφρόνησης και απαξίωσης, γεγονός που συντέινε ώστε να ενταθεί ακόμη περισσότερο το αίσθημα της αβεβαιότητας, της κατάρρευσης της τριμερούς συνεργασίας και του θεσμοθετημένου Κοινωνικού διαλόγου. Το Συνδικαλιστικό Κίνημα, δεν είναι ανεύθυνο, ούτε έχει μειωμένες ευαισθησίες ή ελλείμματα πατριωτισμού. Αυτό το έχει αποδείξει επανειλημμένα στο παρελθόν όπως και κατά την τούρκικη εισβολή το 1974.

Πέραν όμως από υπεύθυνο, το συνδικαλιστικό κίνημα της Κύπρου, είναι και διεκδικητικό. Δεν θα παραμείνουμε να παρακολουθούμε απαθείς τις εξελίξεις. Ο σεβασμός για να είναι ωφέλιμος, πρέπει να είναι αμφίδρομος. Για να είναι δίκαιος και παραγωγικός πρέπει να γίνεται με βάση την αρχή της αμοιβαιότητας.

Η σοβαρότητα και υπευθυνότητα που έχουμε στην πράξη αποδειξει ότι έχουμε, προφανώς έχει παρερμηνευτεί. Αν δεν υπάρχει σεβασμός, αν συνεχιστεί η καταστρατήγηση των εργασιακών θέσμιων, ανάλογη θα είναι και η αντίδραση.

Γ. Αναβάθμιση των θεσμών, της διαφάνειας και της δημοκρατικής λειτουργίας της πολιτείας και του κράτους. Ολοκλήρωση πλήρους και αντικειμενικής έρευνας για τους υπεύθυνους της οικονομικής καταστροφής και τιμωρία των ενόχων

Το κτύπημα που δέχεται ο απλός άνθρωπος, ο κοινωνικός ιστός και το κοινωνικό κράτος από την οικονομική ύφεση είναι μεγάλο. Όλοι οι τομείς της καθημερινής ζωής και της ανθρώπινης δράσης αλλά και της κοινωνικής διάδρασης επηρεάστηκαν αρνητικά, σε σημείο που καταγράφεται σοβαρή αποψίλωση του ηθικού και απαισιοδοξία για το αύριο. Αυτά έχουν πρακτική συνέπεια την πεποίθηση του αδιεξόδου για κάθε προσπάθεια και του χωρίς ελπίδα αύριο. Την τραγική αυτή άρνηση του πολίτη να υιοθετήσει την προσδοκία του καλύτερου αύριο εντείνει η ανάδειξη στην επιφάνεια σκανδάλων που αφορούν στην κλοπή δημόσιου πλούτου, διασπάθηση δημόσιων πόρων, κακοδιαχείριση και κακοδιοίκηση των υπηρεσιών πρόνοιας και οργανισμών του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Η Πλατφόρμα Συνδικαλιστικών και Κοινωνικών Οργανώσεων ως συνισταμένη μεγάλου φάσματος οργανωμένης δράσης στην Κυπριακή Κοινωνία έχει την πεποίθηση πως η απάντηση από την Πολιτεία σε αυτή τη δύσκολη στιγμή είναι η ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου σε κάθε επίπεδο της δημόσιας ζωής, έτσι που να υπηρετείται η χρηστή διοίκηση και η διαφάνεια, να απολαμβάνει ο πολίτης την εξυπηρέτηση που δικαιούται μέσα από αξιοκρατικές διαδικασίες. Ταυτόχρονα ο εποπτικός έλεγχος να πραγματώνεται στο πιο ψηλό επίπεδο αντικειμενικότητας και με τη δικαιοκρισία που επιβάλλει το κοινωνικό αίσθημα της δημόσιας ευθύνης.

Τα όσα συνέβησαν στον τόπο μας και έπληξαν το αίσθημα εμπιστοσύνης του πολίτη προς τη δημόσια ζωή, τις αρμόδιες αρχές, τα δημόσια πρόσωπα, τους πολιτειακούς και πολιτικούς θεσμούς έχουν όνομα. Η γενίκευση ποτέ δεν εξυπηρέτησε τη δικαιοσύνη, αντίθετα υπέθαλπε την αυθαιρεσία, την

ανευθυνότητα, την αποενοχοποίηση των πραγματικών ενόχων σε κάθε έγκλημα, καλλιεργώντας το αίσθημα πως όλοι μπορούν να εκμεταλλευτούν θέσεις, δύναμη, εξουσία και να λειτουργήσουν εις βάρος του κοινού καλού χωρίς συνέπειες. Συνεπώς αυτό που αποτελεί κοινωνική απαίτηση, μετά τα όσα βίωσε ο κόσμος της Κύπρου, είναι η διαφανής έρευνα, η κατάδειξη όλων όσων ευθύνονται για τα τραγικά αποτελέσματα και τις επιπτώσεις στην κοινωνία, στους ανθρώπους, στα νοικοκυριά και στην οικονομία, η τιμωρία και η επιστροφή του δημόσιου χρήματος και του δημόσιου πλούτου στα Ταμεία του Κράτους. Μόνο έτσι θα ανακουφιστεί ο απλός άνθρωπος, ο οποίος ενώ έφταιξε λιγότερο, μάλλον καθόλου, αυτός είναι που καλείται και πληρώνει για την ανόρθωση της κυπριακής οικονομίας.

Δ. Δίκαιη φορολόγηση, πάταξη φοροδιαφυγής – ΠΕΟ

Δίκαιη Φορολόγηση - Δικαιότερη κατανομή βαρών

Το ζήτημα της φορολογίας είναι συνυφασμένο με τον ρόλο που πρέπει να διαδραματίζει το κράτος στη διανομή και αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου. Κεντρική προτεραιότητα πρέπει να είναι η δίκαιη φορολόγηση αναλόγως των εισοδημάτων και της οικονομικής δυνατότητας κάθε πολίτη. Μέσω της δίκαιης φορολόγησης από το κράτος πρέπει να διοχετεύονται πόροι από αυτούς που έχουν μεγάλη οικονομική επιφάνεια σε αυτούς που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη στήριξης.

Ειδικότερα στις συνθήκες κρίσης που βιώνει η χώρα μας σήμερα και στην προσπάθεια αντιμετώπισης των συνεπειών της, χρειάζεται μεγαλύτερη και πιο ουσιαστική συμβολή του πλούτου και των κερδών. Την ίδια ώρα χρειάζεται μια γενναία και ουσιαστική πολιτική στήριξης των πιο αδύνατων ομάδων του πληθυσμού και γενικά προστασία των εισοδημάτων των εργαζομένων, το οποίο θα επιδράσει και ως μέτρο ενίσχυσης της καταναλωτικής δυνατότητας και ρευστότητας στην οικονομία μας γενικά.

Πάταξη Φοροδιαφυγής – Φοροεισπρακτική Ικανότητα Κράτους

Το φαινόμενο της φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής είναι μεγάλης σπουδαιότητας καθώς αποτελεί μια ανοικτή πληγή για τα δημόσια οικονομικά εδώ και δεκαετίες.

Δεν αποτελεί μόνο ζήτημα εξεύρεσης περισσότερων πόρων για το κράτος. Είναι πρώτιστα ζήτημα κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Συνεπώς, η αποφασιστική αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού, αποτελεί και ουσιώδη μέτρο κοινωνικής πολιτικής.

Είναι απαράδεκτο την ώρα που οι εργαζόμενοι και ολόκληρη η κοινωνία υποφέρει πληρώνοντας το πιο μεγάλο κόστος της κρίσης, το κράτος να μην μπορεί να εισπράξει τα οφειλόμενα.

Στο τέλος του 2013 οι οφειλόμενοι φόροι ανέρχονται συνολικά στα 526 εκ. ευρώ. Μόνο 127 πρόσωπα οφείλουν συνολικά 165 εκ, το ένα τρίτο των οφειλόμενων φόρων. Άλλα 629 πρόσωπα, οφείλουν συνολικά άλλα 130 εκατομμύρια ευρώ

Διαπιστώνεται πως, ενώ υφίστανται νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις για πάταξη της φοροδιαφυγής και είσπραξη των ανείσπρακτων φόρων, υπάρχουν πολύ μεγάλα περιθώρια για βελτίωση των εσόδων του κράτους. Με τη δέουσα πολιτική βούληση μπορούν να παρθούν αποφασιστικά και πρακτικά μέτρα βελτίωσης του θεσμικού πολιτειακού πλαισίου για το συγκεκριμένο ζητούμενο.

Απαιτούμε να επισπευτεί και να γίνει πιο αποτελεσματική η διαδικασία είσπραξης ανείσπρακτων φόρων. Χρειάζεται επιτέλους να αξιοποιηθεί το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, αλλά και να ενδυναμωθεί με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων να έχει την υποχρέωση και την δυνατότητα να κυνηγήσει

αποτελεσματικά τους φοροφυγάδες και να εισπράξει τα εκατομμύρια που ανήκουν στο κράτος.

E. Δημόσιες υπηρεσίες, δίκαιες και ανθρώπινες

Οι δημόσιες υπηρεσίες εκπαίδευσης υγείας, ηλεκτρισμού και υδροδότησης καθώς και άλλες υπηρεσίες κοινής ωφελείας αποτελούν σημαντικούς τομείς της οικονομίας. Η διασφάλιση καθολικής πρόσβασης στις υπηρεσίες αυτές είναι καθοριστικής σημασίας για μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς και για βιώσιμη οικονομία. Ο ρόλος του κράτους στην προσφορά ουσιωδών και ζωτικών υπηρεσιών είναι μοναδικός και αναντικατάστατος.

Η οικονομική κρίση και οι πολιτικές σκληρής οικονομικής λιτότητας έχουν οδηγήσει χιλιάδες πολίτες και εργαζόμενους σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και οικονομικής δυσπραγίας. Η αποστέρηση από βασικά υλικά αγαθά και υπηρεσίες δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή σε ένα κράτος που έχει θεσμικές υποχρεώσεις από το σύνταγμα και τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη ο οποίος διασφαλίζει τα θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα. Χιλιάδες συμπολίτες μας βιώνουν σήμερα σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης χωρίς οποιοδήποτε εισόδημα, ηλεκτρικό ρεύμα, ύδρευση, επαρκή ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ουσιαστική πρόσβαση στις εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Η απαράδεκτη αυτή κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Ισχυρές δημόσιες υπηρεσίες, σαφείς στρατηγικές ένταξης και αποτελεσματικό κοινωνικό κράτος αποτελούν προαπαιτούμενα για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και την δημιουργία ίσων ευκαιριών των πολιτών αντί της καταστροφικής διαδικασίας των ιδιωτικοποιήσεων.

Οι αυξανόμενες ανισότητες στην κοινωνία μας είναι ανησυχητικές. Μια ολοκληρωμένη κοινωνική πολιτική είναι αναγκαία τόσο για την επίτευξη

μεγαλύτερης ισότητας στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία γενικότερα όσο και για την καταπολέμηση της φτώχειας και του αποκλεισμού.

- Για την αύξηση της κοινωνικής συνοχής θα πρέπει να αναπτυχθούν και να ενισχυθούν τα δημόσια συστήματα κοινωνικής προστασίας.
- Η κυβέρνηση θα πρέπει να αναθεωρήσει τις πολιτικές της και να επανακαθορίσει τις προτεραιότητες της τοποθετώντας τα κοινωνικά θέματα στο επίκεντρο των ενεργειών της, καθιστώντας την κοινωνική πρόνοια και την πρόσβαση σε δημόσια αγαθά ως υποχρέωση και παραγωγική επένδυση.
- Η πλατφόρμα θα αγωνιστεί για μια πιο δίκαιη ισχυρή κοινωνική προστασία των πολιτών και ικανοποιητικές και αποτελεσματικές υπηρεσίες κοινής ωφελείας που θα παρέχουν σε όλους ανεξάρτητα τους πολίτες την δυνατότητα πρόσβασης σε ουσιώδεις αγαθά και υπηρεσίες για την διαβίωση τους.